

ŠTO DONOSE IZMJENE I DOPUNE STCW KONVENCIJE

Kap. Mario Babić,
Maja Markovčić, dipl. pravnik
Ministarstvo pomorstva, prometa
i veza Republike Hrvatske

UDK 341.018:347.793
Stručni rad
Primljeno: prosinca, 1995.

U članku se daje prikaz izmjena i dopuna Međunarodne konvencije o standardima za izobrazbu, izdavanje svjedodžbi i obavljanje brodske straže pomoraca (STCW Konvencija, 1978.), usvojene na diplomatskoj konferenciji u srpnju 1995.g.

U uvodnom dijelu obrazlažu se razlozi za donošenje izmjena i dopuna STCW Konvencije, te se ukazuje na činjenicu da usvojene izmjene u tolikoj mjeri mijenjaju samu Konvenciju da se u sadržajnom smislu može govoriti o novoj STCW Konvenciji.

Potom se daje osvrt na ključne izmjene, a poglavito one koje rezultiraju obvezama država ugovornica.

Zaključno autori ukazuju na obveze koje iz izmjena Konvencije proizlaze za Republiku Hrvatsku, te daju prikaz utvrđenog programa aktivnosti na implementaciji odredaba Konvencije.

UVOD

Međunarodna konvencija o standardima za izobrazbu, izdavanje svjedodžbi i držanje straže pomoraca, 1978. (u daljnjem tekstu STCW Konvencija) ne bez razloga, smatra se jednim od najvažnijih međunarodnih instrumenata sa stanovišta sigurnosti plovidbe i zaštiti pomorskog okoliša, ikad usvojenih u okrilju Međunarodne pomorske organizacije. Upravo stoga su i izmjene i dopune Konvencije, usvojene na Diplomatskoj konferenciji održanoj od 26. lipnja do 7. srpnja 1995.g. u Londonu, izazvale veliku pažnju međunarodne pomorske javnosti.

Osnovna intencija donošenja STCW Konvencije, godine 1978. bila je ujednačavanje nacionalnih propisa i programa izobrazbe i obuke pomoraca, te uvjeta i načina izdavanja svjedodžbi pomorcima, a u cilju podizanja opće razine obučenosti posada pomorskih brodova. Poznato je da je tzv. "ljudski faktor" još uvijek najčešći uzrok pomorskih nesreća, pa je i prioritetna

usmjerenost međunarodne pomorske zajednice na ovaj bitni element sigurnosti na moru, logična i prijeko potrebna.

Osnovna je Konvencija iz 1987.g. kritizirana s različitih osnova. Prije svega, u njezinom sedamnaestogodišnjem životu tehnički standardi u brodarstvu su promijenjeni u tolikoj mjeri da je Konvencija u tehničkom smislu zastarjela. Nadalje, Konvencija je u priličnoj mjeri opterećena tzv. "općim mjestima", frazama koje otvaraju mogućnost različitim, pa i oprečnim tumačenjima. Neki su njezini kritičari isticali i činjenicu da je nedostatak odredaba o kontroli implementacije njezinih odredaba u nacionalne propise država članica Konvencija, rezultirao neprimjenjivanjem ili nepotpunim primjenjivanjem tih odredaba, zbog čega ova Konvencija nije u punoj mjeri zadovoljila osnovnu intenciju njezinog donošenja. Stoga se još krajem 1993.g. razmišljalo o donošenju potpuno nove konvencije o obrazovanju pomoraca koja bi sadržavala daleko detaljnije i preciznije utvrđene obveze država članica. Međutim, rasprave vođene unutar odbora Međunarodne pomorske organizacije pokazale su da donošenje nove konvencije ne samo što ne bi polučilo ujednačavanje standarda obrazovanja, već bi dovelo do daljnje destabilizacije unifikacijskog procesa.

Naime, u prvom redu, od donošenja do stupanja na snagu konvencije protekao bi relativno dug vremenski period (u prosjeku je potrebno 5 do 10 godina za prikupljanje dovoljnog broja ratifikacijskih isprava za stupanje na snagu novog međunarodnog instrumenta). Osim toga, izvjesna je mogućnost podjele država na one koje bi bile spremne prihvatiti novi režim, a tu su prije svega razvijene pomorske zemlje, i one koje bi zadržale režim prihvaćen Konvencijom iz 1978.g., što bi vjerojatno bio slučaj s većinom zemalja u razvoju.

Zbog navedenih razloga Međunarodna se pomorska organizacija priklonila jednom pragmatičnijem i daleko učinkovitijem rješenju - donošenju izmjena i dopuna postojeće Konvencije.

Diplomatska konferencija, u čijem je radu sudjelovalo 480 predstavnika iz 71 države članice STCW Konvencije i 8 ne-članica¹ usvojila je izmjene

1 Na Konferenciji su sudjelovali predstavnici sljedećih država:

Alžir, Angola, Argentina, Australija, Bahami, Belgija, Benin, Brazil, Bugarska, Kanada, Čile, Kina, Kolumbija, Obala Bjelokosti, Hrvatska, Kuba, Cipar, Danska, Ekvador, Egipat, Finska, Francuska, Gabon, Njemačka, Gana, Grčka, Island, Indija, Indonezija, Irska, Izrael, Italija, Jamajka, Japan, Latvija, Liberija, Libijska Arapska Đamahirija, Luksemburg, Malezija, Malta, Maršalski otoci, Meksiko, Myanmar, Nizozemska, Novi Zeland, Norveška, Nigerija, Panama, Papua Nova Gvineja, Peru, Filipini, Poljska, Portugal, Republika Koreja, Rumunjska, Ruska Federacija, Saudijska Arabija, Singapur, Slovenija, Solomonski Otoci, Južnoafrička Republika, Španjolska, Švedska, Tunis, Turska, Ujedinjeni Arapski Emirati, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Sjedinjene Američke Države, Urugvaj, Vanuatu, Venecuela.

Na konferenciji su sudjelovali promatrači iz sljedećih država:

Antigua i Barbuda, Kongo, Estonija, Holly See, Iran (Islamska Republika), Maroko, Tajland, Ukrajina, Hong Kong (pridruženi član IMO-a).

i dopune Konvencije, koje izmjenama i dopunama Dodatka Konvenciji i donošenju tzv. STCW Pravilnika (STCW Code) suštinski mijenjaju samu Konvenciju upravo u smislu postroženja, veće preciznosti i obvezatnosti njezinih odredaba. Kako izmjene i dopune stupaju na snagu postupkom tzv. "prešutnog prihvata", njezino stupanje na snagu se očekuje 1. veljače 1997. godine, osim ukoliko do 1. kolovoza 1996. godine najmanje 1/3 država članica STCW Konvencije, koje zajedno posjeduju najmanje 50% svjetske tonaže, ne izraze svoje neslaganje s izmjenama Konvencije, što je malo vjerojatno.

Prelaznim odredbama ostavljena je mogućnost državama članicama da do 1. veljače 2002. godine pomorcima koji su započeli obrazovanje ili plovidbeni staž prije stupanja na snagu izmjena i dopuna Konvencije, izdaju, ovjeravaju i priznaju svjedodžbe prema sustavu utvrđenom osnovnom Konvencijom iz 1978. godine.

STCW PRAVILNIK (STCW CODE)

STCW Konvencija i Pravilnik čine jedinstvenu cjelinu u kojoj su pravila Dodatka Konvencije razrađena odjeljcima Pravilnika.

Poradi preglednosti, odjelci Pravilnika nose istu numeričku oznaku kao i pravila Dodatka Konvencije na koje se odnose (Primjerice, Pravilo I/2 Dodatka, razrađuje se u Odjeljku A I/2 dijela A Pravilnika, odnosno Odjeljku B I/2 dijela B Pravilnika).

Pravilnik se sastoji od dva dijela: dio A je obvezatne naravi, dok dio B ima karakter preporuke.

Na Konferenciji su sudjelovale sljedeće organizacije Ujedinjenih naroda: International Labour Organization (ILO), Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).

Na Konferenciji su u svojstvu promatrača sudjelovale sljedeće međuvladine organizacije: Commission of the European Communities, League of Arab States, International Mobile Satellite Organization (INMARSAT), European Conference of Postal and Telecommunications Administrations (CEPT).

Na Konferenciji su sudjelovali promatrači iz sljedećih nevladinih organizacija: International Chamber of Shipping (ICS), International Shipping Federation LTD (ISF), International Chamber of Commerce (ICC), International Confederation of Free Trade Unions (ICFTU), The Baltic and International Maritime Council (BIMCO), International Association of Classification Societies (IACS), Latin American Shipowner's Association (LASA), Oil Companies International Marine Forum (OCIMF), International Maritime Pilot's Association (IMPA), International Association of Drilling Contractors (IADC), International Federation of Shipmaster's Association (IFSMA), Oil Industry International Exploration and Production Forum (E & P FORUM), International Association of Independent Tanker Owners (INTERTANKO), Society of International Gas Tanker and Terminal Operators Limited (SIGTTO), International Lifeboat Federation (ILF), International Road Transport Union (IRU), International Council of Cruise Lines (ICCL), International Association of Dry Cargo Shipowners (INTERCARGO), International Maritime Lecturers Association (IMLA).

Pravilo I/1 stavak 2. Dodatka Konvencije utvrđuje da se pravila Konvencije dopunjuju obvezatnim odredbama sadržanim u dijelu A STCW Pravilnika, te svako pozivanje na neki zahtjev ili uvjet u pojedinom pravilu ujedno predstavlja pozivanje na odgovarajući odjeljak dijela A Pravilnika.

Kao što je rečeno, dio B Pravilnika ima karakter preporuke, te u njemu sadržane smjernice i objasnidbene materijale valja prilikom primjene pravila uzeti u obzir u što je moguće većoj mjeri, kako bi se osigurala što usklađenija primjena odredaba Konvencije na globalnoj razini.

Dio A Pravilnika sadrži obvezne odredbe na koje se posebice poziva Dodatak Konvencije, a kojima se podrobno utvrđuju minimalni standardi koje Članice moraju provoditi, kako bi se postigao potpun i cjelovit učinak Konvencije. On, nadalje, obuhvaća standarde osposobljenosti koje moraju dokazati pristupnici za izdavanje ili obnovu svjedodžbe o sposobnosti u skladu s odredbama Konvencije.

SAŽETI PRIKAZ POJEDINIH ODREDBA KONVENCIJE

Budući da gotovo i nema pravila Dodatka Konvenciji koje nije doživjelo izmjenu, ovom ćemo prigodom sažeto prikazati tek neke izmjene i dopune koje držimo osobito značajnim ili koje će zahtjevati poseban angažman nadležnih tijela država Članica.

Definicije i pojašnjenja

Pravilo I/1 Dodatka Konvenciji donosi 25 definicija pojmova koji se koriste u Konvenciji. Pored toga, Pravilnikom je definirano još šest pojmova. Tako se standard osposobljenosti određuje kao razina stručnosti koja se mora dosegnuti za primjereno obavljanje dužosti na brodu u skladu s međunarodno prihvaćenim mjerilima što se nalaze u Konvenciji, a obuhvaćaju propisane standarde ili razine znanja, razumijevanja i pokazane vještine. Pritom se razlikuju tri razine odgovornosti koje se povezuju uz obavljanje dužnosti na brodu. To su:

1. "**upravljačka razina**" kao razina odgovornosti koja se povezuje uz:

a) službu zapovjednika, prvog časnika palube, upravitelja stroja ili drugog časnika stroja na pomorskom brodu, ili

b) preuzimanje cjelovite odgovornosti za pravilno obavljanje svih djelatnosti ili nekih točno određenih djelatnosti na pomorskom brodu;

2. "**radna razina**" znači razinu odgovornosti koja se povezuje uz:

a) službu časnika odgovornog za plovidbenu ili strojarsku stražu ili strojara određenog za dužnost u strojarnici koja je povremeno bez osoblja ili radijskog operatora na pomorskom brodu, ili

b) neposrednu odgovornost za neku određenu djelatnost; te

3. "**pomoćna razina**" koja znači razinu odgovornosti koja se povezuje s pomaganjem pri držanju plovidbene ili strojarske straže, straže u luci ili pri obavljanju operacija rukovanja teretom ili prekrcaja na pomorskom brodu.

Čitav sustav izobrazbe i osposobljavanja pomoraca, te izdavanja svjedodžbi trajno je podložan neovisnom vrednovanju koje provode osobe primjerene sprema, neovisne od jedinice ili djelatnosti što su predmetom vrednovanja, kako bi se potvrdilo da se upravljački i radni postupci na svim razinama ravnaju, organiziraju, poduzimaju i prate unutar samih jedinica u svrhu da se osigura njihova podobnost za zadaće i ostvarenje utvrđenih ciljeva.

Standardi kakvoće

Posebna pozornost posvećena je osiguranju standarda kakvoće na svim razinama. Svaka je Članica dužna osigurati jasno određivanje ciljeva školovanja i izobrazbe, te standarda osposobljenosti koji će se ostvarivati, te utvrditi razine znanja, razumijevanja i vještina koje su primjerene ispitima i ocjenjivanju prema odredbama Konvencije. Ciljevi i odnosni standardi kakvoće mogu se posebno utvrditi za različite tečajeve i nastavne programe, a moraju obuhvatiti i upravljanje sustavom za izdavanja svjedodžbi, sve tečajeve i programe izobrazbe, ispite i ocjenivanja koja provodi Članica ili od nje ovlaštena institucija, te stručnu spremu i iskustvo koje se zahtijeva od nastavnika i ocjenjivača. U smislu provođenja ove odredbe stoji obveza Članica da ustanove sustav internog praćenja i ocjenivanja standarda kakvoće, te pored toga da u razdobljima ne duljim od pet godina osiguraju provođenje neovisnog vrednovanja znanja, razumijevanja, vještina, postizanja stručnosti, postupaka ocjenivanja i upravljanja sustavom za izdavanje svjedodžbi.

Obveza izvješćivanja

Iznimno značajna novina izmjena Konvencije sastoji su u činjenici da je jedan dio, do sada isključivih ovlasti država članica Konvencije, prenesen na Međunarodnu pomorsku organizaciju. Naime, pravilom 7. Poglavlja I, utvrđuje se obveza država da dostave detaljne informacije o svim elementima relevantnim za primjenu Konvencije. Ova obveza uključuje informiranje organizacije kako o obrazovnim programima, načinu polaganja ispita, certificiranju, sustavu praćenja aktualnog stanja izdatih svjedodžbi, te kadrovskoj i tehničkoj opremljenosti organizacija i institucija ovlaštenih za izobrazbu, te izdavanje svjedodžbi pomorskim kadrovima. Forma, sadržaj i rokovi za dostavu izvješća propisani su Odjeljkom A-I/7 STCW Pravilnika.

Sukladno rečenom Odjeljku, svaka članica Konvencije dužna je u roku od godine dana nakon stupanja na snagu Pravilnika uputiti glavnom tajniku

IMO-a, na jednom od službenih jezika Organizacije, izvješće koje treba sadržavati:

1. ime, adresu, telefone i telefaks, te organizacijsku shemu ministarstva, odjela ili vladina tijela odgovornog za provođenje Konvencije;

2. sažeto objašnjenje zakonskih i upravnih mjera predviđenih i poduzetih kako bi se osiguralo ispunjenje obveza, posebice glede izobrazbe i ocjenjivanja, zdravstvenih standarda, te izdavanja i vođenje upisnika svjedodžbi i ovlaštenja;

3. jasno očitovanje o usvojenoj politici glede školovanja, izobrazbe, ispita, ocjenjivanja osposobljenosti i izdavanja svjedodžbi;

4. sažet pregled tečajeva, nastavnih programa, ispita i ocjenjivanja koji se predviđaju za svako izdavanje svjedodžbe u skladu s Konvencijom;

5. sažet prikaz postupaka koji se provode glede priznavanja svjedodžbi ili ovlaštenja ili priznavanja izobrazbe i ispita, provjere zdravstvene podbnosti i sposobnosti koju Konvencija propisuje, uz naznaku uvjeta koji se pritom postavljaju, te uz popis ovlaštenja, svjedodžbi ili priznavanja koja su izdata;

6. sažet pregled postupaka koji se provode pri izdavanju bilo kakvog oslobođanja prema članku VIII Konvencije;

7. ishod usporedbe provedene prema Pravilu I/11 (Obnova važenja svjedodžbe), te sažet prikaz nastave propisane za obnavljanje i podizanje razine znanja.

Nadalje, svaka članica mora, unutar 6 mjeseci:

- od zadržavanja ili usvajanja nekog istovjetnog obrazovanja ili ustroja izobrazbe prema članku IX Konvencije, dostaviti cjelovit opis takvog ustroja;

- od priznavanja svjedodžbe koju je izdala neka druga Članica, dostaviti izvješće sa sažetkom mjera poduzetih kako bi se udovoljilo Pravilu I/10; te

- od izdavanja dozvole za zapošljavanje na svojim brodovima onih pomoraca koji posjeduju alternativne svjedodžbe, izdane prema Pravilu VII/1, dostaviti Glavnom tajniku dovoljan broj oglednih uzoraka isprava o sigurnoj popunjenosti posadom, koje se izdaju takvim brodovima.

Svaka Članica mora, osim toga, izvijestiti o ishodu svakog vrednovanja poduzetog prema Pravilu I/8, stavak 1. točka 3., u roku od 6 mjeseci po njegovom dovršetku, a izvješće treba sadržavati podatke o vrednovateljima, njihovoj spremi i iskustvu, datumu i cilju pregleda, pronađenim nedostacima, te popravnim mjerama koje su bile preporučene i poduzete.

Temeljem podnesenog izvješća, Glavni tajnik IMO-a priprema podnesak Odboru za pomorsku sigurnost. U pripremi podneska Glavni će tajnik:

1. uzeti u obzir gledište mjerodavnih osoba;

2. zatražiti možebitno potrebna dodatna objašnjenja odnosne države, te

3. utvrditi svako područje u kojemu je država članica eventualno zatražila pomoć pri primjeni Konvencije.

Temeljem podnesenog izvješća, Komitet za pomorsku sigurnost IMO-a donosi odluku kojom se potvrđuje da li se odredbe Konvencije u cijelosti primjenjuju u odnosnoj državi stranci Konvencije. Pozitivna odluka Odbora za pomorsku sigurnost osnova je za priznanje svjedodžbi izdanih od strane ili u ime nadležnih vlasti države Članice Konvencije.

Ovo Pravilo, kao i na njega vezana odredba Pravilnika utvrđuju obvezu Članice da dokaže da je poduzetim mjerama osigurala cjelovitu primjenu odredaba Konvencije, koja obveza do sada nije postojala. Jednako tako, primjeni do sada isključivog suverenog prava države da priznaje svjedožbe izdane od nadležnih vlasti druge države, sada prethodi odluka tijela jedne međunarodne organizacije.

Kao što je prethodno rečeno iz izvješća što ga Odboru za pomorsku sigurnost podnosi svaka Članica, prilaže se i pismeno mišljenje "mjerodavnih osoba" (*competent persons*). Listu mjerodavnih osoba utvrđuje Odbor za pomorsku sigurnost, a njihov popis vodi Glavni tajnik IMO-a. Sukladno točki 7. Odjeljka A-I/7 najmanje jedna od mjerodavnih osoba mora poznavati sustav izobrazbe i izdavanja svjedodžbi one Članice o kojoj je riječ. Mjerodavne osobe podnose svoje pismeno mišljenje o usporedbi činjenica pošto ih je članica podnijela u izvješću Glavnom tajniku s odgovarajućim odredbama Konvencije; o izvješću o svakom važnom vrednovanju, što se podnosi sukladno odredbama o standardima kakvoće; te o svim dodatnim obavijestima što ih Članica daje.

Nadzorni postupci

Pravilom I/4, te Odjeljkom A I/4 dodatno se oznažuje odredba članka X Konvencije o nadzornom postupku inspekcije sigurnosti plovidbe države luke (*Port State Control*). Stavkom 1.3. Pravila uvodi se mogućnost operacionalne kontrole, tj. provjere stručne osposobljenosti i radne vještine članova posade kada postoje očiti razlozi koji navode na vjerovanje da posada ne udovoljava utvrđenim standardima, bilo iz razloga što je brod doživio nasukanje ili nalegnuće ili je sudjelovao u sudaru ili je za vrijeme plovidbe, na sidrištu prilikom boravka broda na privezu došlo do nedopuštenog ispuštanja tvari s broda ili je brod manevrirao na nepropisan i nesiguran način ne poštujući mjere usmjeravanja plovidbe ili se brodom u drugom smislu upravljalo na način da to predstavlja opasnost za osobe, imovinu i/ili okoliš. Pri ocjenjivanju osposobljenosti posade treba držati na umu da postupci na brodu budu sukladni ISM Code-u (Pravilniku o upravljanju sigurnošću).

Nacionalne odredbe

Svaka Članica mora ustanoviti postupke za nepristranu istragu svakog prijavljenog slučaja onesposobljenosti, čina ili propusta, koji mogu predstavljati izravnu prijetnju sigurnosti ljudskih života ili imovine na moru ili morskom okolišu od strane posjednika svjedodžbi ili ovlaštenja koje je izdala ta Članica.

Osim toga, Članica je dužna propisati kazne i disciplinske mjere za nepoštivanje nacionalnih propisa u kojima se implementiraju odredbe Konvencije, a koje se odnose na brodove koji viju njezinu zastavu ili na pomorce kojima je ta Članica izdala svjedodžbe.

Standardi glede uporabe simulatora

STCW Pravilnik donosi iznimno razrađene standarde glede uporabe simulatora u izobrazbi i ocjenjivanju pomoraca. Potiče se korištenje simulatora kao iznimno učinkovite metode kako u nastavi tako i u ocjenjivanju. Simulator sam, međutim, kao i način njegova korištenja u svakom pojedinom slučaju, moraju udovoljavati utvrđenim radnim standardima, te standardima u pogledu postupaka uporabe simulatora u nastavi i ocjenjivanju (Pravilo I/12 i Odjeljak A I/12).

Obnova važenja svjedžbi

Pravilom I/12 odnosno Odjeljkom A I/12 utvrđuju se uvjeti koje mora zadovoljiti zapovjednik, časnik ili radijski operater glede obnove važenja svjedodžbi izdanih sukladno odredbama Konvencije. Zadovoljavanje uvjetima koji se odnose na zdravstvenu sposobnost i ostvarivanje trajne stručne osposobljenosti provjeravaju se u vremenskim razdobljima ne duljim od pet godina. Odjeljkom A I/12 propisuju se načini provjere trajne stručne osposobljenosti. Ovo Pravilo, nadalje, obvezuje Članice Konvencije da usporede standarde osposobljavanja i ocjenjivanja pomoraca koji su svjedodžbe stekli prije 1. veljače 2002. godine sa sustavom utvrđenim sukladno izmjenama Konvencije, te da utvrde način dodatnog osposobljavanja i usavršavanja ili ocjenjivanja za tu kategoriju pomoraca.

Minimalni uvjeti za izobrazbu i stručnu spremu zapovjednika, časnika i posade na ro-ro putničkim brodovima

Potaknuta tragičnim nesrećama koje su se posljednjih godina događale na ro-ro putničkim brodovima, međunarodna pomorska zajednica na svim razinama posebnu pozornost posvećuje postroženju uvjeta sigurnosti ovih brodova. Budući da ni najbolja tehnička rješenja ne mogu bitno unaprijediti sigurnost plovidbe ukoliko ista nisu praćena adekvatnim podizanjem standarda

tzv. "ljudskog faktora", Konvencija je u posebnom Pravilu razradila minimalne uvjete za izobrazbu i stjecanje stručne spreme zapovjednika, časnika i posade na ro-ro putničkim brodovima.

Izdavanje alternativnih svjedodžbi

Pravilo VII Dodatka Konvencije i uz njega vezan Odjeljak A VII Pravilnika uvode novi, tzv. funkcionalni pristup izdavanju svjedodžbi. Njime se omogućava Članicama da izdaju i svjedodžbe za druga zvanja osim onih navedenih u ostalim poglavljima Konvencije, što omogućava pomorcima da stječu naobrazbu i svjedodžbe za različite vrste djelatnosti na brodu. Istovremeno, ovo poglavlje utvrđuje uvjete koji se moraju zadovoljiti da bi primjena odredaba o izdavanju alternativnih svjedodžbi bila moguća, a da to ne ugrožava sigurnost plovidbe i zaštitu ljudi i okoliša.

ŠTO NAM PREDSTOJI

Iako je Hrvatska bez sumnje zemlja duge tradicije obrazovanja pomoraca, iako naša pomorska učilišta nisu nepoznata u svijetu, ipak nam predstoji vrlo opsežan posao na osiguranju uvjeta za primjenu izmjena i dopuna STCW Konvencije. Prije svega, potrebno je preispitati usuglašenost obrazovnih programa srednjih, viših i visokih pomorskih škola sa sustavom utvrđenim izmjenama Konvencije.

U tijeku je rad na izradi novih podzakonskih akata, čija obveza donošenja proizlazi iz Pomorskog zakonika, a kojim će se sustav ocjenjivanja kandidata, izdavanja svjedodžbi, uvjeta za obavljanje straže na brodovima ustrojiti sukladno odredbama izmijenjene Konvencije.

Predstoji nam i osigurati tehničku i kadrovsku opremljenost nadležnog ministarstva za kvalitetno praćenje provođenja utvrđenog sustava.

Vjerujemo da ćemo djelatnom suradnjom nadležnih tijela državne uprave, te znanstvenih i obrazovnih institucija, osigurati dosljednu primjenu odredaba Konvencije, poradi uvećanja sigurnosti plovidbe, ali i omogućavanja hrvatskim pomorcima da i dalje uspješno plove svim svjetskim morima.

Summary

THE AMENDMENTS TO STCW CONVENTION

This paper is a short review of the Amendments to the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers (STCW), 1978 which were adopted at the Diplomatic Conference held in London in July 1995.

In the first part of the article the authors analyze the background and the reasons for adopting the mentioned amendments. It should be pointed out that these amendments modify the provisions of the Convention in an essential way, so that it could almost be considered that the 1995 Diplomatic Conference adopted a new convention.

The second part of the article gives a review of some essential provisions, particularly those resulting in new obligations for the Parties to the Convention.

The authors wish to emphasize that the amendments, if efficiently implemented, shall present a considerable improvement of safety of life at sea as well as the protection of marine environment. At the end the authors propose concrete measures which should be taken by competent authorities and educational institutions.